

Resten, i det Mindste tilbøjs, ere at finde i den Dvngs Papirer, som opthobe sig paa vort Bord, men jeg maa bekfende, jeg har hidtil ikke kunnet finde dem. Jeg vilde gjerne opfordre den høitærede Indenrigsminister til at udtale sig om dette Spørgsmaal i det Hele taget, dels paa Grund af, at der er en stor Mængde af vore Medborgere, hvis Indtægter falde ind under disse Kategorier; som jeg her har nævnt, og som ere henbiste med deres Familie til at leve af denne overordentlig ringe Sum, som det dog maa siges at være for en Statsarbejdsmand, selv om det Tal skulde vise sig at være mindre korrekt, som jeg har anført; men der er en anden Grund, hvorfor jeg, ogsaa overmaade gjerne vilde have denne Sag fremdraget. Det forekommer mig nemlig, at det hele Lønningssvæsen, som Staten har under sig, udfjør et sammenhængende Hele, og jeg har ofte tænkt paa, hvor interessant det egentlig vilde være, hvis vi kunde faae den Minimalgrændse, som der overhovedet er for de Lønninger, som Staten udbetaler til Folk, som offte ikke blot deres aandelige, men i dette Tilfælde snarere deres fysiske Kræfter, deres Arbejdsliv i Statens Tjeneste, enten direkte under Ministeriet eller indirekte under Vicitationsystemet. Det forekommer mig nemlig, at hvis det var muligt at finde Lønningssvæsenes Minimalgrændse — og jeg tænker, at den Angivelse, jeg her er kommen med af 1 $\frac{2}{3}$ Kr. daglig, nogenlunde maa være i Nærheden af Minimalgrændsen — vi da have en Maalestok, som det kunde være overordentlig interessant for os at have paa rede Haand, naar Lønningssvæsen overhovedet kommer under Behandling her i dette Ting. Det forekommer mig, at det maatte være overordentlig hensigtsmæssigt, om vi kunde bestemme de forskellige Arbejders Værdi, der udføres under Staten, saaledes, at vi sagde: Det er en Arbejdsmands Løn, som betales, derfor, det er 2, 3, 4 eller 5 Arbejdsmands Løn og det opad lige til Samfundets ornamentale Spidser. Jeg tror, at der ad den Vej, naar disse Ting blive sammenstillede og naar de ikke stulde sig rundt omkring i Dvngene af Papirer, hvor de ere vanskelige at finde for Folk, der ikke ere meget bevandrede i den Slags Ting, ved en Sammenstilling, der var dragen under fælles almindelige Synspunkter, virkelig vilde være vundet Noget med Hensyn til Lovgivning, og der vilde ogsaa være vundet Noget med Hensyn til Næstfærdigheden, den, som det hele Samfund nu skulde gjenneintrænges af. Thi der kan vel ikke være Tvivl om, at hvor meget man end bestræber sig for at gjøre Ret og

Stjel under de forskellige Ministerier, saa vil det dog opstaa mangehaande Spørgsmaal om, hvorvidt en Arbejdsmand, der betales saaledes i den Sfære og saaledes i den Sfære — en Sammenligning bør anstilles — og jeg vil minde om den ligefrem minutjose Omhyggelighed, hvormed man bestræber sig for at bringe det rette Forhold til Veie, naar Taleren er om Embedsmænd, der staa høiere paa Stigen. Jeg erindrer saaledes i Hjør, at der med største Omhu blev vaaget over, at Postvæsenet ikke skulde naae saa meget som et Hansjed forud for Telegrafvæsenet; men det er dette, jeg ikke veed, men tvivler endog om, at de simple Arbejdsmands Forhold ere blevne afveiede hidtil med den minutjose Omhyggelighed, som de dog have et lige saa stort Krav paa, saa sandt som de ogsaa ere Mennesker lige som de Andre. Hvad særlig Vicitationsystemet angaar, da mener jeg ogsaa, at det maatte være meget interessant, om vi kunde naae til at opdage en Minimallønning for Arbejdere i Statens Tjeneste; for naar der her var fundet et fast, bestemt Udgangspunkt, saa kunde der maasse ogsaa være Tale om, at der ved Vicitationsbestemmelser i Fremtiden kunde sættes en Minimalgrændse, under hvilken Statens Lønninger for det Arbejde, der udføres i Statens Tjeneste, ikke maatte synke. Jeg tillader mig derfor at henvende de to Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, for det Første, om dette Tal, som jeg tillod mig at fremdrage, om det nogenlunde svarer til Minimalgrændsen for Lønnen overhovedet i Statens Arbejde, og dernæst det Spørgsmaal, om han vil være villig til med sin store Indsigt og Indflydelse at støtte Bestræbelser, der gaa ud paa at bringe hele dette Spørgsmaal, som jeg har tilladt mig at udbrede lidt videre for det høie Ting, bringe det til større Klarhed, end der i det Mindste for mig for Diebliffet er derover, og jeg tror at turde gaa ud fra, at der ogsaa er mange Andre af Tingets Medlemmer, for hvem der ikke er tilstrækkelig Klarhed i denne Sag.

T. Christensen: Jeg har faaet den Opfordring fra en Del af mine Venner, at stille en Anmodning til det ærede Finantsudvalg, om at det ved Behandling af dette Finantsforslag vilde tage noget mere Hensyn til Statsborgernes økonomiske Stilling end tidligere er taget, navnlig i de senere Aar ved de Finantsbevillinger, vi have set. Det er dette Hverv, jeg skal tillade mig nu at udføre, og jeg skal i saa Henseende anføre, at dette nærværende Finantslovsforslag ligner jo i meget fine tidligere 13 Brødre,